

VOCEA TUTOVEI

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONALIST

APARE IN FIE-CARE DUMINICA

ABONAMENTE

Un an Lei 6
6 luni „ 3,50
3 luni „ 2
un străinat, plus porto.
scris. nefranc. se refușă.

ANUNCIURI

Linia pag. IV 30 ban
„ „ III 10
Inserțiuni linia 80 „

Redacția și Administrația:
La Tipografia G. V. Munteanu

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Abonamentele se plătesc înainte
La Tipografia G. V. Munteanu

Bârlad, 30 Decembrie 1906

O LĂMURIRE

Un nou an începe azi pentru omenire, o nouă sferă cuprinzătoare de acțiuni mai mult sau mai puțin importante se deschide istoriei neamului, ca și celei universale.

Spiritul omenesc, cu mai multă încredere și speranță, pășește în drumul spre viitor, cu mai multă bucurie sărbătorește ziua determinatoare pentru un nou stadiu, măsurător al faptelor sale.

Un an nou, un an mai puțin în viața nui om; un an nou, un an mai mult în progresul de gândire și manifestare a neamului omenesc.

Și cu speranța că ce ne vine, ne e aducător de mai bine, fie-care ne facem iluziile și credințele noastre, fie-care ne făurim planuri mai convingătoare pentru noi, fie-care căutăm să ne împunem mai bine în lupta, al cărei succes să-l obținem într'un timp cât mai apropiat.

Având în urmă exemple puternice și numeroase al căror fond de expresie am fost chiar noi înșine, având în urmă constatarea vrednică a tot ce-a fost rău pentru noi, ca și tot ce ne-a fost glorie și îndrumare vrednică de izbândă, cu mai multă hotărâre ne putem face socotelile, acum la începutul unui nou an, fie de a evita tot ce ne-a fost zdruncinător în anul trecut, fie a ne accentua și a bătă-turi mai mult calea ce ne deschide, acum în urmă, noi orizonturi pentru satisfacerea idealului nostru.

Și dacă fie-cărui dintre noi îi revine dreptul și datoria de a-și chibzui bine cele ale viitorului, dacă ori-care va cerceta tot ce-i să fie mai spre folosință și spre o asigurare a intereselor sale individuale, nu mai puțin se impune ori-cărui adevărat român, ori-cărui om care primește, dacă nu mai mult, dar măcar, puțința de a-și satisface pe cât posibil un complex de nevoi, un plan lămurit pentru o îndrumare de acum înainte a neamului său, o socoteală demnă de luare aminte, în care să se concentreze îndeplinirea ori ducerea către un bun sfârșit a multor lucruri, cari să satisfacă în cel mai mare grad aspirațiile, dorul, idealul poporului din care face parte.

Așa s'au ridicat popoarele cari au avut chibzuală în desfășurarea vieții lor, aceasta a fost calea ur-

mată de popoarele moderne, cari se află relativ, la o mare dezvoltare, atât în celelalte direcții cât și în ideea de neam și patrie.

„Vocea Tutovei” născută din durerile poporului cari trebuiau să și găsească răsunset în suflète mai mărețe, izvorâtă din dorința de a purta către sfere mai înălțătoare acest neam așa de oropsit, menită a arata tuturor, care trebuie să ne fie gândul și mijloacele pentru ridicarea neamului, „Vocea Tutovei” reprezentată păturei care are nevoie de mult sprijin și de mare îndreptare, azi când pășește cu fruntea sus, nu într'un nou an al existenței sale, dar într'un nou an al lumii, mândră, poate să arunce o ochire asupra trecutului plin de succese, și mai cu înțelepciune, mai cu multă siguranță și prevedere, poate să-și facă socotelile pentru o nouă și mai puternică îndrumare, fără teamă de a da cât de puțin greș.

Anul trecut, 1906, a fost anul de triumf al gazetei noastre. Forțele i s'au accentuat tot mai mult, spiritul ei de direcție, alături cu alte foi ale neamului, a putut să se impună celor ce veghează la buna orânduire a poporului românesc, oamenii cei mai de admirație din patria noastră, prin scrierile lor, și-au dat cuvântul bine-meritat în ce privește aprecierea ziarului. Tineri de pretutindeni, produs al unei generații ce înfruptă o nouă societate românească conștientă de sine, de drepturile și datoritiile sale, și-au dat mâna mai mult pentru susținerea acestei foi, încurajări ne-au venit de pretutindeni. Indemnuri de continuare a luptei pe aceleași căi, ne-au fost trimise de toți.

Ridicarea săteanului afundat în greutate și suferințe, combaterea răului, arătarea mijloacelor de îndreptare; educația națională și ridicarea din starea păcătoasă, a clasei ce nu se mai simte, a clasei ce nu știe de cât să trateze cu cel mai uricios dispreț, pe cealaltă clasă, din care a făcut și ea când-va parte, lupta pentru pastrarea neatinsă a moravurilor și dorințelor noastre naționale, acestea au fost călăuză sfântă ce ne-au condus totdeauna, cu sufletul curat, cu dorul de cinste și adevăr, în direcția manifestată de ziarul nostru.

Succesele ne-au fost surprinzătoare, lupta s'a afirmat mai hotărât, încrederea ne-a crescut mai mult în culegerea roadelor ce ne rezervă viitorul.

Din impunerea ce singură și-a făcut, din considerația ce singură

și-a căpătat, azi „Vocea Tutovei” se crede îndatorată, de a aduce la cunoștința cititorilor ei, a tuturor oamenilor iubitori de ridicarea neamului românesc, a tuturor celor ce cu obolul lor, au făcut posibilă menținerea ei, daruri, pe cari dacă nu momentan le va aduce la îndeplinire, credem că cel mult în cursul anului să le desăvârșim pe toate.

Aceea, ce a fost totdeauna mulțumirea noastră, a fost succesul moral, pe care mai mult sau mai puțin l-am avut mereu.

Azi tot ceea ce a fost așa de mulțumitor, vine să se adauge în plus, vine să se dea noi surse de regenerare, pentru gazeta, pentru poporul, pentru care avem alte datorii, de cât acele ce le propovăduesc oamenii de nimic, și cu nici o tragere de inimă, pentru acei ce trebuie să se bucure de multă răsplătă din partea lor.

Trăim—ca să considerăm numai cea ce se prezintă în mare,—în în o epocă, în care ideea de neam nu poate fi stărpită ușor din suflètele noastre, viețuim sub imperiul unei îmbucurătoare deșteptări naționale, sub influența unui curent care a trezit multe inimi, și a făcut mare răscoală chiar în cugetele de elita.

Tinerimea, mai cu seamă, a fost aceea, care educată de noua direcție, a știut să imprime sufletului lor, partea cea mai curată și mai ademenitoare pentru propășirea poporului nostru românesc.

Azi tot ca un dar, de anul nou, această tinerime, vine și depune pe altarul naționalismului energia salvatoare de care e cuprinsă, vine să dea din rodul ce le-a adus educația națională și altora, și mai ales celor oropsiți ai poporului românesc, celor, ce luată în alte vârteje pierzătoare, au ajuns a nesocoti și legea și patria și credința și tot ce aveau mai de respectat străbunii noștri.

Azi, această tinerime cu drag își pleacă genunchii înaintea sacrificiului pentru o soartă mai bună, azi, această tinerime strâns legată prin cuget și simțire, se adună în jurul „Vocei Tutovei”, cu gândul de a o face cât mai demnă, de aceea ce cu toții trebuie să avem în minte, de aceea ce trebuie să fie crezul ori cărui popor: ridicarea neamului.

La rândul-ne, ne simțim mândri și îndeplinim tot odată și o necesitate, de a aduce și la cunoștința publicului cititor, acest dar de sărbători.

O renaștere va fi pentru gazeta de acum înainte, o luptă dusă mai

hotărât, o tărie și mai mare de firmare, în toate. Vom fi mai mulți, dar mai compact și mai nedeslipit închegați.

Vom urmări cu toată ardoarea aceeași direcție, vom avea același program ca și până acum. Credința izbândirei e și mai sigură, căci ne e data de noile elemente adunate azi în jurul gazetei noastre.

Fiind întăriți întru atâta în această direcție, având alături cu noi și dezinteresatul obol al cititorilor, vom reuși a pune mult în aplicare gândul nostru, acela de a face din „Vocea Tutovei”, o foaie naționalistă, nu locală, ci a intereselor românești de pretutindeni.

Vom introduce noi rubrici, vom da satisfacere tuturor celor ce se reclamă de starea actuală a naționalismului.

Și când ajutorul marit ne va da și o mulțumire materială, vom putea ușor să aducem și o scădere a abonamentului, să aducem și alte îmbunătățiri, primind pentru această și înțelepțește sfaturi ale altora, să mărim chiar formatul foiei.

Ne pot fi rezervate alte daruri, sunt rezervate poate publicului alte surprize din parte-ne, dar cuvântul hotărâtor îl au tot cetitorii.

Noi ne-am făcut datoria de a lămuri noua încordare de forțe și întărire a direcției foiei noastre, ne-am aratat lumii așa cum vom fi, și vom fi.

Redacția.

INFAMILE JIDOVILOR

CAZUL RAPPAPORT

Violarea a 14 fete ale țărănilor.
—Arendarea justiției și administrației țării de către Dinastia Fischereștilor.

Am arătat în mai multe rânduri în coloanele ziarului nostru, infamiile ce le-a săvârșit monstrul Rappaport, arendașul mai multor moșii din ținutul Botoșanilor.

Se știe că acest jidan, fără un pic de rușine și fără mustrare de cuget, de o îndrăzneală fenomenală, pe care nu l stăpânește nici un sentiment decât pofta bestială nebună, a adus jalea și durerea, chinurile și suferințele, batjocura și desnadejdea în sînul mai multor familii de cinstiți și harnici gospodari de pe moștile ce le ține în arendă, din nenorocire, acest mizerabil care trebuie ținut la stălpul infamiei.

Și sunt mulți, de teapa acestui nelegiuit, cari cred că țărăni le sunt orbi

meseria demnă și frumoasă, a cărei secrete le-au pătruns pe deplin.

Relativ la celelalte școale de cultură, am arătat în trecut și părerile noastre, atunci când am cercetat defectele lor și de asemenea am vorbit despre educația fizică, care ar trebui să fie mult mai îngrijită, căci altfel poporul degenează și rasa dispăre. Altă măsură care trebuie să fie luată de urgență și fără multă paradă de formalități goale și pompoase, este supravegherea cea mai riguroasă, a comercianților de băuturi spirtoase, sau chiar monopolul alcoolului, așa că acei în care viciul este încarnat, să fie la adăpost de combinațiile nesfârșite de vitriol și alte otrăvuri, pe cari le pun în vânzare cei lacomi de avere și de viața semenilor lor. Raportându-ne la educația artistică a popoului pe cari iarăși nu trebuie să o uităm, noi vedem cu mulțumire începuturile de de teatru sătesc, cari sunt cu atât mai bune, cu cât în ele găsim o cale indirectă de a vorbi popoului și de a fi ascultați, căci altfel azi țărănul e gata de-a alunga pe toți sftinicii săi, căci prea mulți l'au înșelat plângându-i durerile, până ce i-au putut arunca noi porveri pe umeri. Pentru mai buna reușită însă a acestui început, ar trebui niște trupe organizate cu puțină cheltuială, însă într'un mod înțelept și din oameni pregătiți și adânc convinși de această menire, care e un fel de apostolat. Ca o reformă radicală și de un folos nediscutat se agită de un timp ideea votului universal de câți-va bărbați de seamă, care idee în teorie pare genială și o a probăm și noi cu tot sufletul, dar suntem cam sceptici când ne gândim la aplicația ei, de oare ce știm că țărani inculți și naivi votează și astăzi de-a valma pe consilierii și primării lor și totuși nu se alege primar cine vor ei și nici acela cari le vrea mai mult binele. De obicei se alege cine stă bine cu notarul, cu perceptorul și cu arendașul moșiei, sau proprietarul și în cazul cel mai rău se alege cine dă mai multe vedre de băutură și aceasta pentru că țărănul nu vede în alegeri de cât un joc de copii, cari nu pot vedea ziua de mâini, când vor pleca capul sub dureri și nedreptăți, cu singura mângâiere că așa-i soarta lor și așa li-e scris.

Ca să mai creadă țărănul că soarta lui poate fi și altfel, că lui îi poate fi scris și bine în lume, el trebuie cultivat și trebuie chemat la viața politică și socială, ca să-și dea seamă de puterea și rolul acelor pe care îi alege să-i aprobe interesele și numai atuncea să fim siguri că votul universal nu va fi o armă ucigătoare, aruncată în mâni nedeprișe a o purta, după cum a afirmat însuși savantul nostru profesor universitar, d-l N. Iorga.

Pentru a asigura dar viitorul care nu e al nostru și nici numai a celor ce vin după noi, ci a neamului întreg, noi avem datoria a trezi spiritul la viața conștientă de om și națiune, lucrând pentru îndreptarea moravurilor și cultivarea generațiilor, cari vor pași tot mai mult spre acel viitor și-l vor asigura tot mai bine, până ce secologii de înălțare îi vor aduce strălucirea de aur, așa cum a văzut-o poetul în entuziasmul său sublim. În fața acelu viitor dar, trebuie să ne închinăm cu toții, căci în el este izvorul idealurilor mari și frumoase, singurile cari dau dreptul la viață, atunci când voim să nu trăim zădarnic în lume.

N. Dorin.

—Fine—

L I T E R A R E

Din vremuri

Scăldată 'n seninul de vară
Suceava surâde la soare,
Pe uliți sunt flamuri înfpte
A țarei Moldovei odoare.

In zvonuri de surle și trâmbiți,
Pe poarta cetății de afară,
Își face intrare oștirea
Lui Rareș, întoarsă în țară.

In frunte chipș voevodul
Strunește armăsarul de rasă :
In cale l'aclamă norodul
Că vine cu glorie-acasă.

La colți de ferești arcuite
Răsar jupâniți tinerel...
Oștenii din mers și pe fugă
Privesc voinicește la ele.

La curtea domnească'n pridvorul
Ornat cu podoabe alese,
Domnița și întimpină soțul
Ce'n țară leșească purcese...

In jurul sunt strânsi toți boerii
Venii în rădvanne bogate ;
Și sftinicii tronului strânsi-s
Și jupânițele toate.

Scoboară din scări voevodul ;
Domnița urări îi soptește,
Și cea mai curată iubire
In graiul ei blând se citește.

... Din larg de vădăhuri se lasă
A cerului sfântă splendoare...
Scăldată 'n seninul de vară
Suceava surâde la soare.

Focșani, 1906

Dem. Gheorghiu.

Constatări Triste

Incontestabil situațiunea noastră este din cele mai triste. Jidovii, acest detestabil element, văzând că nu întâmpină nici o rezistență serioasă din partea nimăunii, luptă prin toate mijloacele pentru realizarea scopului lor: peirea țarei și a neamului românesc pentru a se putea ridica ei pe ruinele edificiului nostru național.

Mijloacele prin care dânsii se străduesc cu încăpăținare în a învinge și a-și ajunge scopul sunt multe, dar cele care îngrijesc și îndurează mai mult pe acei ce mai poartă viul interes pentru neamul lor, sunt acelea ale cămătâriei și a arendărei moșiilor.

Pătura care este mai simțitor atinsă, căreia i se cauzează mai mari prejudicii materiale este pătura țărânească. Situațiunea ei e din cele mai triste, din cele mai dureroase ! Ecoul jalnic al acestei mase care formează temelia statului nostru deși a ajuns până la clasa dominantă, totuși această clasă de oameni în obișnuința lor de a trece cu vederea lucrurile și faptele cele mai serioase și de a se îngriji numai de interesele lor personale sau ce privesc apararea intereselor clasei lor, nu iau în considerare primejdia ce ne amenință din partea puhoiului de străini și în consecință nu iau o atitudine energică și hotărâtă pentru a remedia răul ce lovește tot mai mult și mai simțitor în existența noastră națională. Indiferentismul condamnabil al celor de sus, face ca lupta să fie ușor de câștigat de partea celor ce-au început-o și astfel vâlul mizeriei și al durerii să se întindă cât mai mult peste acești desmoșteniți ai soartei. Cămătarii, arendașii, deposează de toată averea pe toți acei ce au pătruns în ghiarele lor și nu perd

nici un moment pentru a duce cu persistență la bun sfârșit opera dezastruoasă începută. Atmosfera grea și rece ce a fost creată în jurul țărănului nostru l'a făcut să se schimbe cu desăvârșire. Unde e veselia și chipul impunător, plin de energie și sănătate ce caracteriză pe locuitorul nostru de la țară. S'au dus, s'au trecut cu toate ca și cum nu ar fi existat nici o dată, ca și cum aceste însușiri nu le-ar fi avut nici o dată, iar în locul acestora s'au substituit durerea, tristețea, descurajarea și sărăcia fizică. Pustii sunt satele, dispoiate sunt păduțele, în mizerie cociobele locuitorilor, copii lor desculți, slabi, lipsiți de ori și de energie luptându-se dureros în agonia morții.

Dar jidovilor ce le pasă de victimile speculațiunilor lor mârșave ; ei zâmbesc și privesc cu o mulțumire sufletească tabloul plin de jale și de groază ce li se prezintă în față și care e după cum spusei, rezultatul cruzimei lor, partidele însă ce se succed la putere, nu fac nimic pentru acești nenorociți, victime ale jidovismului celui mai feroce și toți acei ce sunt trimiși în a ne reprezenta interesele noastre naționale ș'au uitat de mult cuvântul promis când au solicitat această încredere a popoului, și nu es din starea lor de apatie de cât numai atunci când pot să se încunune de glorie, când au puțință de a-și mări situațiunea lor materială.

Politica de astă-zi, după cum vedem, e din cele mai nesănătoase și fără înșoală dacă această stare se va mai continua, vom ajunge la acel trist desnodământ spre nefericirea noastră și spre fericirea lipitorilor cari ne sug neîncetat.

Trebuie însă ca să se înceteze cu această indiferență, trebuie ca acei ce au fost aleși să conducă destinele țarei să fie pătrunși de misiunea ce le-a fost încredințată căci alt-fel pedestalul fugind de sub picioarele noastre, nu vom mai putea întrevede în viitor o Românie mare și puternică.

Barbu Crivăț.

Din Focșani

Sgomot mare în Focșanii
Liniștiți până mai eri !
Ce să fie? Au scos jidanii
Un biet.. "Ardeul" ! Ce pișioheri !

Așa gândesc mai toți semiții
Când văd că s'au găsit de-ai lor,
Că pe față contra Țiței
Pornit'a luptă de.. omor !

Și-au scos ardeul.. goană mare
Pe străzi, prin crășme, pe la toți,
Ca să desfacă foi mai multe,
Și să încaseze câți-va zloți !

Pornește țănoș Herr Director
Ca să-și creeze abonați...
Și-a abonat, o ! suntem siguri,
Pe toți boerii peroiunați.

De-a lor izbândă siguri astăzi,
Cei cu pistruii pe obraz,
Și-au pus în gând—cu bichirie
Că să mai scoată și un "Prav."

Și'n fanatismul lor de scribi,
Ca să le fie acut războiul,
Dânsii vor da'n vileag, curând,
Și-altă gazetă: "Usturoiul".

Dacă vor scoate usturoiul
Priceapă cei "di pi Ardei"
Că-i vor lăsa atunci, "goiul"
Să-și spele rufele 'ntre ei.

V. G.

O RUGAMINTE

Suntem ajunși în momentul unde trebuie să umblăm cu multa cumpăneală, suntem datori să deschidem ochii mari ca să nu fim înghițiți de puhoiul străinismului, a liftelor ce-au pătruns până la mada

oaselor, e timpul când trezirea conștiinței naționale se impune în toate clasele popoului, când toți trebuie să facă răspunzăbili de cea ce ne va aduce ziua de mâine dacă vom urma tot astfel, când toți trebuie să-și cunoască drepturile și datorii.

Potrivit acestui scop, Administrația ziarului "Vocea Tutovei" urmând cele scrise în articolul din fruntea foi noastre, a găsit nimerit a trimite numărul de față tuturor patrioților și oamenilor cu aplecare către înălțarea româniei, rugându-i totodată a ne da tot concursul, datorită căruia numai, vom putea face față cheltuelilor mari ce avem de preîntâmpinat cu apariția gazetei.

Aducem totodată și rugămintea, ca acei ce nu vor să fie considerați ca abonați ai "Vocei Tutovei", să ni trimită îndărat numărul de față. În caz contrar, gazeta se va trimite înainte rămânând a cere la timp restituirea abonamentului.

SARBATORIREA D-lui N. Iorga

Ziua de Vineri, 29 e., a fost o zi plină de înălțare divină de entuziasm patriotic, de mulțumire sufletească de nedescris, pentru bărlădeni.

Anunțarea sosirii d-lui N.Iorga în orașul nostru, a provocat o mișcare în toate inimile, a trezit în toți conștiința națională, a determinat acel curent binefăcător al cunoașterii de sine pentru fruntea română. Un comitet local în frunte cu d-l G. Tutoveanu, a hotărât alcătuirea unei biblioteci publice în orașul nostru, Societatea Studenților Tutoveni, tinerimea care e menită a face primul pas în toate, tinerimea aceasta trebuia să-și aibă și aici cuvântul său, și printr'o înțelegere cu comitetul bibliotecii, hotărăște a-i da tot concursul pentru aducerea cât mai în grabă la îndeplinire a dorinței înființării unei biblioteci publice. Pentru aceasta, se și roagă pe d-l Iorga, a veni în orașul nostru și a ține o conferință în vederea acestui scop.

Încă cu câte-va zile înainte, manifeste au adus la cunoștința tuturor, sosirea marelui apostol al românismului.

Lume de prin toate părțile orașului nostru au căutat să-și exprime admirația pentru intruparea cea mai curată a românismului, lume din toate părțile au așteptat în gară, împreună cu d-nii Stroie Belloescu, Fotino, etc., ca și studenții toți din localitate, venirea d-lui Iorga.

La ora 5, peronul era tixit de lume de toate straturile sociale. Trenul sosește în gară în strigăte de urale, învăluite în armonia dănoasă a marsului nostru național: **"Deșteaptă-te Române"**. Era o duioșie ce te transportă către alte vremi, o însuflețire măreață pentru ce este românesc, o admirație divină pentru desăvârșitul profesor universitar, pentru prea demnul de recunoștință și admirație român, N. Iorga.

D-l Beloescu, în cuvinte bine simțite, urează bun sosit marelui patriot, și apoi de la gară, tot în cântecul **"Deșteaptă-te Române"**, convoiul se îndreaptă prin strada Gărei și Principală către locuința d-lui A. Fotino.

Pe stradă, se fac ovații nesfârșite, un ura clocoțitor plutea în atmosfera orașului nostru.

La d-l Fotino, acasă, studenții fac noi ovații d-lui N. Iorga, care le mulțumește cu căldură.

La ora 9 seara, are loc serbarea, care se deschide prin **"Deșteaptă-te Române"**, cântat cu mult entuziasm de societatea corală **"Armonia"** de sub conducerea inimosului profesor Eugen Bulbec.

Apoi, d-l Beloescu, fruntașul neobosit al Bărlădului, omul de acțiune

